

KRINGSTUDIE week 41

Een avontuurlijk geloof

Schriftgedeelte Numeri 13 en 14

INLEIDING:

God had aan Mozes beloofd dat Hij Zijn volk zou brengen naar een mooi en uitgestrekt land, dat overvloedig van melk en honing (Exodus 3:8). Dat was overeenkomstig de belofte aan Abraham, die tevens hoort dat dat land altijd aan zijn nageslacht zal toebehoren (Genesis 17:7,8). Zo'n 46 keer wordt de belofte van een eigen land herhaald. God, die de Eigenaar is van heel de schepping, zee en land (Psalm 24:1) heeft een apart (lees ook: heilig) stukje grond geclaimd voor Zijn volk Israël. Het is een land dat Hij voortdurend in het oog houdt en verzorgt (Deuteronomium 11:11,12).

Het volk wordt op Godswonderlijke wijze bevrijd uit Egypte en is getuige van Gods almacht, heiligheid, liefde, verzorging, bescherming. Lees hiervoor bijvoorbeeld het boek Exodus eens door en schrijf op hoe

vaak en op welke wijze God Zichzelf aan zijn volk toont.

Met al die ervaring en indrukken komt het volk aan de grens met het beloofde land. Uit elke stam wordt een verkenners gekozen om te ontdekken hoe het beloofde land is (Numeri 13) en hoe ze vervolgens het beste te werk kunnen gaan. Ze gaan met z'n twaalfen op weg en worden bevestigd dat Gods woorden waar waren en zijn; het is inderdaad een prachtig en vruchtbaar land!

Wat ze zien is hetzelfde, maar bij hun verslag aan Mozes en het volk zijn er verschillen. Voor tien verspieters was de aanwezigheid van sterke kerels reden om het land niet te willen veroveren en kozen ze ervoor Mozes en het volk negatief te adviseren (Numeri 13:31-33). Twee, Kaleb en Jozua, hadden ook die sterke kerels gezien, maar geloofden dat, als God

aan hun kant was en als God dit land had beloofd, het goed zou komen.

Tien zagen reuzen, Kaleb en Jozua zagen God. Wát ze zagen en vooral wat ze erbij dachten en voelden, werd medebepaald door de wijze waarop ze eerdere zelfde ervaringen met God hadden opgeslagen en verwerkt. Het zette de toon voor het aangaan van het avontuur of het er van afzien.

Het verwijtend ongelooft van het volk zorgde er uiteindelijk voor dat het volk terug gestuurd werd naar de woestijn en daar 40 jaar verbleef (Numeri 14:26-31) Van de Joden die Egypte hadden verlaten gingen uiteindelijk alleen Kaleb en Jozua het beloofde land binnen.

God geeft aan zijn volk (Israël en/of de gemeente) grote beloften. Het ervaren van die beloften vraagt geloof en daden, willen we hetgeen beloofd is ook daadwerkelijk verkrijgen.

VRAGENRONDEN

Ronde 1: Wat heeft je geraakt in de preek? Wat sprak je aan? Wat was nieuw voor je? Heeft God iets tegen je gezegd of duidelijk(er) gemaakt? Wat was volgens jou de kerngedachte? Deel dit met elkaar en praat erover door.

Ronde 2: Wat begreep je niet? Waar was je het niet mee eens, of stoorde je, in de tekst zelf of in de preek? Bespreek ook waaraan en waarom je je stoorde aan aspecten van de tekst of van de preek. Probeer met elkaar wat moeilijk was, niet begrepen werd of waar iemand het oneens mee was te verhelderen en er goed over door te spreken.

Ronde 3: Wat ga je ermee doen. Bespreek met elkaar welk appèl de tekst en/of de preek op je doen en hoe je dit de komende week gaat betrekken op je (geloofs)leven.

hulpvragen

1. In hoeverre bepalen ervaringen met God uit het verleden je keuzes van vandaag? Kun je een Godservaring benoemen?
2. Wat is de meest ingrijpende keuze die je ooit voor God hebt moeten/willen maken? Anders gezegd wat is het avontuurlijkste dat je met God aangaan bent? Wat heeft het gebracht?
3. Reageer op de volgende stelling: We missen zegen en groei als gelovigen en kerk, omdat we God niet vertrouwen op Zijn beloften!